

Zalacznik do Uchwały Nr XXXV/236/10
Rady Miejskiej w Złotym Stoku
z dnia 26 lutego 2010r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOSCI PLONICA

Plonica listopad 2009r.

SPISTRESCI

1. Wstep.....	3.
2. Dziedzictwo kultur owe.....	6.
3. Opis kosciola p. w. sw. M ikolaja i znajdujacych sie w jego wnetr zu dzieł sztuki.....	13.
4. Zasoby przyrodnicze.....	23.
5. Czym dysponujemy i co proponujemy mieszk ancom	25.
6. Mieszkan cy.....	27.
7. Analiza SWOT	30.
8. Planowane zadania inwestycyjne, ich opis i harmonogram wdr azania	33.

Wstęp

Plonica jest niewielka, malowniczo usytuowana wioska n Przedgórzu Sudeckim u podnóża Gór Złotych, przy drodze wojewódzkiej nr 390 Kamieniec Zabkowicki – Złoty Stok. Ciągnie się ona na wzdłuż rzeki Swida.

Wies można zaliczyć do osady typu lancuchowego, położona w granicach 298 – 309 m. n.p.m., oddalona od Złotego Stoku o 4,2 km.

Fot. 2 Droga w Plonicy wzdłuż rzeki Swida.

Obecnie administracyjnie Plonica wchodzi w skład powiatu Zabkowickiego, Gminy Złoty Stok i jest położona w południowej części województwa dolnośląskiego.

Liczba mieszkańców: - 2009 rok - 191 mieszkańców.

Powierzchnia wsi: - 747,3398 ha

Skrócony bilans użytkowania terenu.

Lp.	Forma użytkowania	Powierzchnia w ha	%
1.	Ogółem użytki rolne	565,8243	75,7
2.	Lasy	135,2300	18,1
3.	Wody płynące, stojące i rowy	5,6300	0,8
4.	Tereny komunikacji	29,9900	4,0
5.	Tereny osiedlowe	10,5755	1,4
6.	Nieuzutki	0,0900	0,0
Razem :		747,3398 ha	100,0%

Struktura własności terenu.

Lp.	Forma własności	Powierzchnia ha	%
1.	Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa	313,9800	42,0
2.	Lasy Państwowe	141,4900	18,9
3.	Grunty prywatne	198,1440	26,5
4.	Grunty pozostałe	93,7258	12,6
Razem:		747,3398 ha	100,0 %

Liczba gospodarstw rolnych w Płonicy, przedstawia się następująco:

- do 5 ha - 33 gospodarstwa,
- od 5 ha do 10 ha - 5 gospodarstw,
- powyżej 10 ha - 7 gospodarstw.

Istniejące funkcje wsi:

- rolnictwo,
- gospodarka lesna,
- handel i usługi.

Komunikacja drogowa:

- droga wojewódzka nr 390 relacji Kamieniec Zabkowicki – Złoty Stok, sklasyfikowana jako droga główna „G”
- droga powiatowa nr 45447 relacji Blotnica – Plonica – Sosnowa – Srem; sklasyfikowana jako droga zbiorcza „Z”

Dziedzictwo kulturowe

Osada o dzisiejszej nazwie Plonica została założona ok. 1230 roku przez Cystersów z Kamienia Zabkowickiego wspomaganych przez księcia Henryka I. Najstarsze pisane wzmianki jakie można odnaleźć w Kodeksach Dyplomatycznych Śląska na temat Plonicy pochodzą z 1260. W swojej długoletniej historii Plonica wielokrotnie zmieniała swoją nazwę: Heinrici Villa, 1284 Villa Heimrici, 1293 Durhenrisdorf, 1317 Plonicza, Durrinheichsdorf, Ploniza, 1330 Durndorf, 1341 Dürrendorf, 1349 Durrendorf, 1351 Durrendorff, 1667 Türndorff, 1726 Dörndorff, 1765 Dörndorf, 1947 Plonica.

Administracyjnie Plonica do połowy XVIII w. wchodziła w skład księstwa ziebickiego. Po reformie administracyjnej przeprowadzonej w Cesarstwie Niemiec, aż do 1945 roku Plonica wchodziła w skład powiatu zabkowickiego. Po II wojnie światowej Plonica pozostała administracyjnie w powiecie zabkowickim. Do 1973 wchodziła ona w skład gromady Makolno. Każda kolejna reforma administracyjna wsi Plonice przypisywała terytorialnie w skład gminy Złoty Stok, w powiecie zabkowickim. Do 1999 roku przynależna była do województwa walbrzyskiego a następnie do województwa dolnośląskiego.

Plonica nigdy nie należała do wsi gęsto zaludnionych. Ilość mieszkańców na przestrzeni wieków nie przekraczała 600. Dane statystyczne pokazują że np. w 1785 r. - Plonice zamieszkiwało 330, 1816 r. - 404, 1825 r. - 446, 1840 r. - 566, 1871 r. - 519, 1885 r. - 495, 1905 r. - 403, 1920 r. - 376, 1926 r. - 400, 1941 r. - 403, 1970 r. - 271, 1978 r. - 213, 1988 r. - 230.

Plonica leży w zach. części przedgórza Paczkowskiego. Wznosi się na długości ok. 1,5 km wzdłuż doliny, która przepływa rzeka Swida. Przez całą wieś biegnie droga powiatowa, łącząca sąsiednią miejscowość Sosnowa (Gmina Kamieniec Zabkowicki) z drogą wojewódzka, prowadzącą do Złotego Stoku i Kamienia Zabkowickiego. Wzdłuż drogi z Kamienia Zabkowickiego biegła dawna linia

kolejowa i była przy niej stacja kolejowa Plonica. Obecnie powstaje projekt wykorzystania odcinka starej linii kolejowej do utworzenia kolejki turystycznej. Z Plonicy rozciągają się bardzo malownicze widoki na panoramę Gór Złotych i Bardzkich. Plonica leży na terenie zbudowanym z plejstocenских żwirów i piasków, pokrytych stosunkowo jak te rejony, dobrymi glebami wykorzystywanymi rolniczo. Na zachód, południe i południowy-wschód od miejscowości rosną lasy mieszane i zagajniki. Teren jest lekko pofalowany, poroźcinany dolinami małych potoków i rowami odwadniającymi.

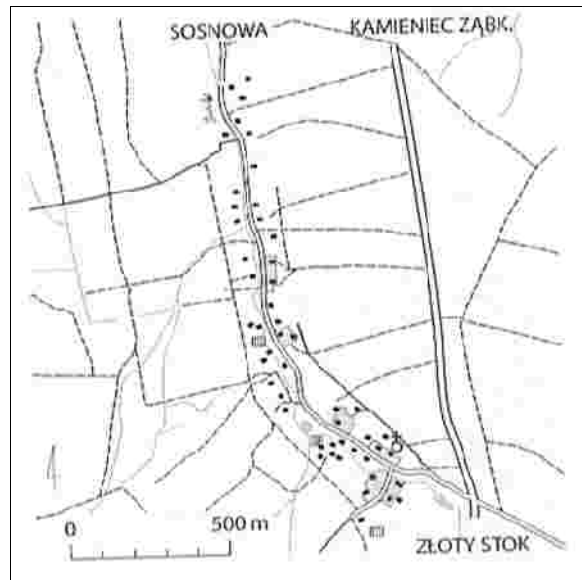
Plonica jest wsią rolniczą. W 1978 r. były tu 82 gospodarstwa indywidualne, w 1988 r. pozostało ich zaledwie 22. Wyłącznie z pracy rolniczej utrzymywało się około 30% ludności zawodowo czynnej. Wsie posiada zaplecze handlowo-usługowe, działa też jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej, jest świetlica wiejska i plac zabaw oraz boisko sportowe do piłki nożnej.

Plonica powstała jako jedna z wsi lokacyjnych u podnóża Gór Złotych na terenach, które otrzymał klasztor w Kamieniu Zabkowickim. W 1339 r. klasztor zrezygnował z praw do wsi i prawdopodobnie wówczas Plonica stała się majątkiem klasztoru cysterek w Trzebnicy, na co uzyskały potwierdzenie w 1349 r. W 1351 r. starosta zabkowicki Ruder de Hugowicz młodszy za zgodą swoich braci sprzedał opatowi Syghardusowi z Kamienia Zabkowickiego. W następnych latach Plonica stanowiła już bezsporna własność cystersów z Kamienia Zabkowickiego.

W 1726 r. obciążenia podatkowe z majątku klasztornego szacowano na 290 talarów a chłopów we wsi na 394 talarów. Była to więc średniej wielkości wieś i posiadłość. W 1765 r. wartość majątku klasztornego szacowano na 2533 talary. Mieszkało tu 11 kmieci, 5 zagrodników, 46 chałupników i 3 rzemieślników. W 1777 r. na górnym skraju wsi opat klasztoru ufundował kościół. W 1785 r. w Plonicy mieszk. 11 kmieci, 23 zagrodników i 28 chałupników. Po kasacji dóbr kościelnych w 1810 r. wieś stała się dobrem królewskim. Dobra cystersów z Kamienia Zabkowickiego nabyła siostra króla Prus Fryderyka Wilhelma III,

Fryderyka Luiza Wilhelmina małżonka króla Holandii, wówczas przebywająca na wygnaniu. Obejmowały one również Plonice. W 1816 roku wsi zbudowano szkołę. W 1825 roku właścicielka Plonicy pozostawała królową Holandii. Plonica była wówczas spora wieś licząca 93 domy. Był katolicki kościół filialny i szkoła katolicka z nauczycielem. W 1840 r. Plonica wchodziła nadal w obręb dóbr związanych z Kamiencem Zabkowickim, ale właścicielka była już córka króla holenderskiego ks. Marianna Oranska, małżonka księcia Prus Albrechta von Hohenzollerna. We wsi były 104 domy, katolicki kościół filialny ale msze odprawiano w nim tylko co piątą niedzielę, nie było plebani, do kościoła należał las. Do szkoły uczęszczały dzieci z Plonicy i ze Sosnowej. Ewangelicy mieszkancy należeli do parafii w Żółtym Stoku. Wśród mieszkańców było 3 handlarzy. Od poł. XIX w. zaznaczył się wyraźny odpływ części mieszkańców, co spowodowane zostało upadkiem tradycyjnych rzemiosł wiejskich i brakiem przemysłu w okolicy. Część mieszkańców znalazła pracę w kopalni i hucie w Żółtym Stoku, inni w zakładach w Makolnie.

W 1900 r. zbudowano prywatną linię kolejową z Kamiencza Zabkowickiego do Żółtego Stoku. Od strony kościoła powstał przystanek. Po 1945 r. Plonica pozostała wieś rolnicza. Część mieszkańców pracowała w zakładach Żółtego Stoku i Makolna. W 1989 roku zamknięto linię kolejową a po powodzi w 1997 r. która zniszczyła most w Byczeniu, zlikwidowano ją całkowicie. Plonica zachowała układ wsi lancuchowej.

Ryc. 1 Układ wsi lancuchowej.

Fot.3 Kościół sw. Mikołaja.

Najcenniejszym zabytkiem jest barokowy kościół filialny św. Mikołaja z 1777 r. Został wzniesiony według projektu Kaufmanna i należy do najlepszych przykładów budowli sakralnych w okolicy.

We wsi jest sporo starych budynków mieszkalnych, mniej gospodarczych. Do cenniejszych należą m.in.:

- budynek nr 2 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z połowy XIX w.,
- budynek nr 7 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z ok. 1870 r.
- budynek nr 14 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z XIX w.
- budynek nr 16 – mieszkalny, murowany, z 1888 r.
- budynek nr 24 - mieszkalny, murowany, z 1900-10 r.,
- budynek nr 29 – mieszkalny, murowany, z około 1880 r.
- budynek nr 30 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z około 1880 r.
- budynek nr 31 - mieszka.-gospodarczy, murowany, z połowy XIX w,
- budynek nr 35 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z końca XIX w,
- budynek nr 39 - mieszkaniowy, murowany, z około 1870 r.
- budynek nr 42 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z 2. pół. XIX w.;
- budynek nr 43 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z ok. pół. XIX w.;
- budynek nr 44 - mieszkalny, murowany –szachulcowy, z 1868 r.;
- budynek nr 45 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z ok. 1880 r.;
- budynek nr 46 - mieszkalny, murowany, z 1750 r., przebudowany w XIX w. oraz budynek gospodarczy, z końca XIX w.;
- budynek nr 47 - mieszkalny (dawny młyn), murowany, z 1755 r., przebudowany w XIX w.;
- budynek nr 55 - mieszkalno-gospodarczy, murowany, z 1. połowy- XIX w. oraz budynek gospodarczy i budynek gospodarczy, z brama z tego okresu;
- budynek nr 57 - mieszkalny, murowany z ok. 1880 r. oraz stodoła, budynek gospodarczy i mur z brama z tego okresu;
- budynek nr 62 - mieszkalny, murowany z 1910-15 r.;
- budynek nr 70 - mieszkalny, murowany, z początku XX w. oraz stodoła z tego okresu.

Fot.4 Dom Nr 44 w Plonicy.

Fot. 5 Dom Nr 62 w Plonicy.

Fot.6 Dom nr 47 (dawny młyn).

Przy szosie do Złotego Stoku stoi okazala, barokowa kolumna z konca XVIII w., zwieczona figura sw. Jadwigi.

Fot. 7 Figura sw. Jadwigi.

Opis kościoła p.w. św. Mikołaja i znajdujących się w wnętrzu dziel sztuki

Kościół usytuowany na lekkim wzniesieniu wyraźnie króluje nad wioską, która wciska się w wąską dolinę. Pierwotnie z daleka można było dojrzec białe ściany kościoła oraz czerwony kryty dachówka dach. Dziś kolorystyka jest inna – bardziej korzystna dla bryły kościoła. Wzrok przyciąga również uroczy helm wieży kościelnej wzbijający się w niebo, dodający swoistego i jedyne w swoim rodzaju uroku architektonicznego na tle prostej wiejskiej zabudowy. Jeśli znamy okolice to na pierwszy rzut oka dostrzegamy wielkie podobieństwo do kościoła wybudowanego w Byczynie. Zwłaszcza ogólnego wyglądu, mimo strzelistości wieży, płaskie rozczłonkowanie ścian oraz szeroko wykrojone otwory okienne zdradzają tę samą rękę architekta i budowniczego. Przy bliższym i uważniejszym spojrzeniu dostrzegamy jednak znaczne różnice. Wschodnia i zachodnia część budowli nie jest kanciasta, lecz zamknięta łagodnym łukiem. Do kościoła wchodzi się jedynym wejściem znajdującym się pod wieżą, gustownie rozplanowanym przyominającym nie tylko przedsionek, co kruzganek.

Fot. 8 Wejście do kościoła.

Wchodząc do środka roztacza się przed nami jednonawowe podłużno - owalne wnętrze. To rozwiązanie czyni wnętrze lekkim, przytulnym, kojącym i uspokajającym. Ściany jasne zwiezione zespolone przez wyjątkowe gzymsy. Kolumny z głowicami stylizującymi styl dorycki podtrzymują biegnący wokół stropu miękko stopniowany i łamany profil. Ponad nim w soku położona głęboka profilowana gardziel stanowi delikatne przejście w kierunku płaskiej powałki. Sufit jest pełen rozmachu, zdobiony sztukateria i bogata ornamentyka cząstkowych ram. Budowniczy zapewne poznał ten sposób budowania i przyozdabiania sufitów pobierając naukę u słynnej rodziny architektów i budowniczych Dientzenhoferów. Ród Dientzenhoferów wywodzi się z Bawarii ale dość dużo budował na terenie Czech. Zapewne mistrz Kaufmann budowniczy kościoła w Plonicy przez jakiś czas terminował i uczył się u tak znakomitych budowniczych. Kolumny podtrzymujące górny gzyms są wysunięte do przodu względem filarów między, którymi przerzucono łuki ścian bocznych. W lekkim wgłębieniu w wyraznie zaznaczonej powałce zostały wkomponowane o łagodnych łukach i zachowanej harmonii otwory okienne. W sumie jest szereg. Otwory okienne pokazują grubość muru kościoła, która jest imponująca. Filary, stylizowane kolumny oraz przyozdobione łuki przerzucone między filarami gubią ową masywność murów dając poczucie lekkości całej konstrukcji. Na uwagę zasługuje rokokowy ołtarz, ołtarze które wyrzeźbił Ludwik Jaschke z Barda Śląskiego lub Leopold Jaschke z Wrocławia. Nie ma pewności z której pracowni rzeźby do ołtarza pochodzą. Można przyjąć, że podobieństwo wykonywanych przez nich rzeźb wskazuje, że wywodzili się z tej samej szkoły snycerskiej. Bardziej prawdopodobne byłoby, twierdzenie że ołtarze wyrzeźbił Ludwik Jaschke z Barda, ponieważ dość sporo jego prac na tym terenie możemy spotkać.

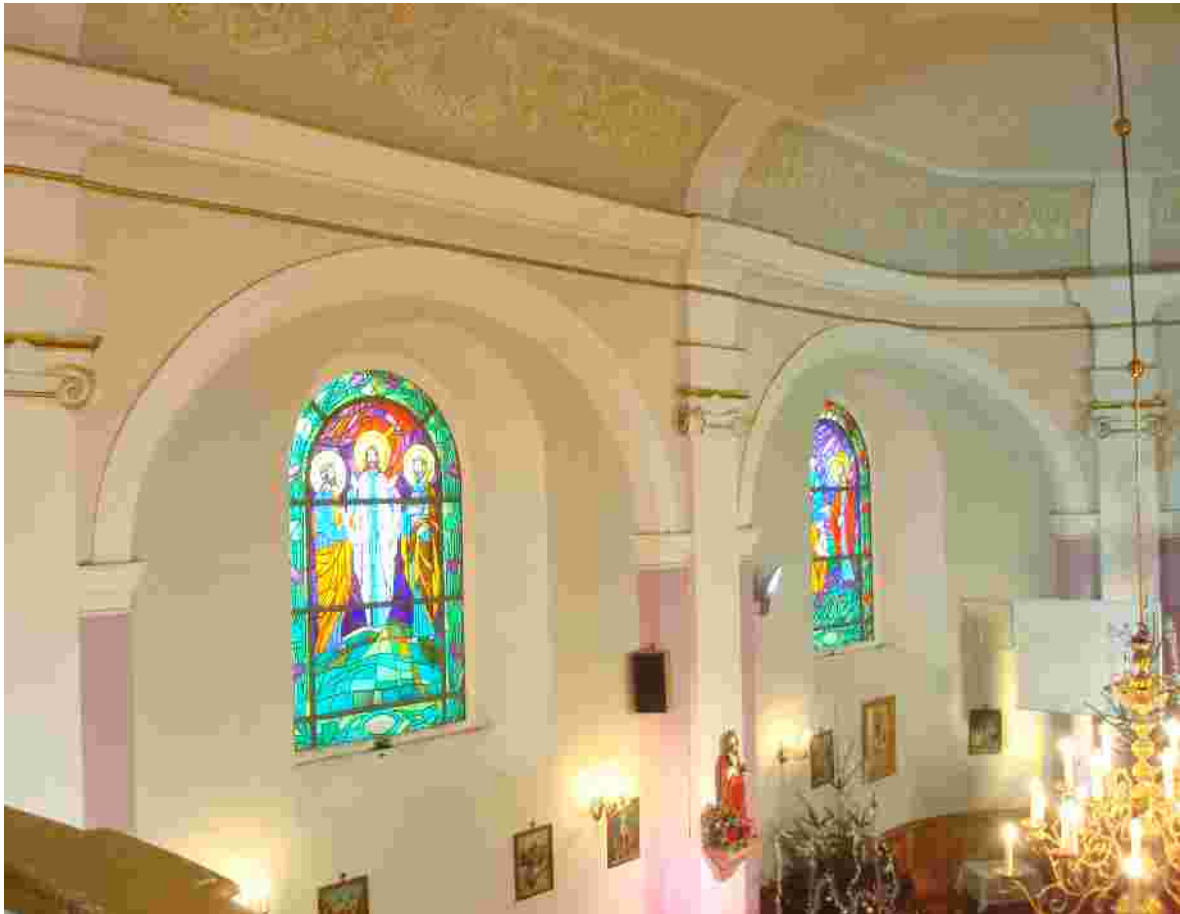
Fot.9 Oltarz główny.

Dokładnie przypatrując się rzeźbom ołtarza głównego możemy jednak dostrzec różnice w warsztacie, które sugerują, iż obaj mistrzowie w powstaniu ołtarza głównego mieli udział. Wykonanie mensy i predelli ołtarza przypisuje się mistrzowi stolarskiemu Józefowi Jungowi. Tło flankowane jest przez dwie pary kolumn ustawionych kulisowo na wysokich postumentach. Kolumny o kompozytowych głowicach dźwigają kierowane gzymsy, z których ku górze pna się gustownie zdobione girlandy. Misternie rzeźbione na 1/3 wysokości zalamują się tworząc wygodne miejsce dla dwóch symetrycznie ustawionych figurek aniołów w ruchu lecącym. Zwieńczenie ozdobione jest plicinami oraz płaskorzeźbionym Okiem Opatrzności w glorii.

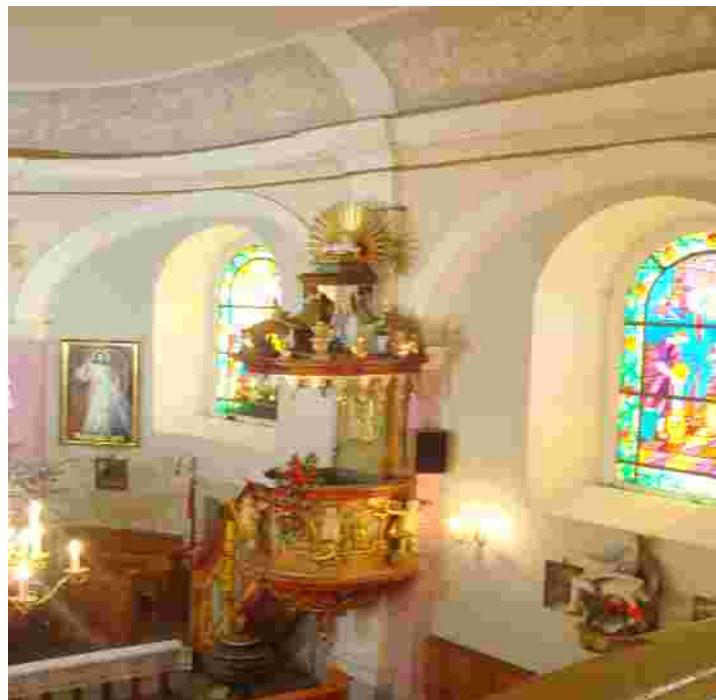
Fot.10 Plafon na suficie.

Na szczycie zwieńczenia znajduje się krzyż z gloria flankowana symetrycznie przez dwa putta. Jednonawowy narzucie prostokątne ze ściętymi narożnikami, o łukowo wygiętej ścianie od strony ołtarza, mieści wewnątrz eliptyczną nawę przekrytą kopułastym sklepieniem wspartym na pilastrach od południa, do nawy dostawiona jest zakrystia. Na osi stoi wieża, na rzucie kwadratu o wklęsłych ścianach, których efekt uzyskano poprzez wprowadzenie narożnych pilastrów. Okna zamknięte półkoliste, w opaskach z kluczami. Eleacje w podziale ramowym. Do wnętrza prowadzi w przyziemiu wieży kamienny portal o fantazyjnym wykroju z datą budowy w kluczu.

Fot.11 Okna w kościele.

Wewnątrz jednolite rokokowe wyposażenie z końca XVIII w, drewniana polichromia ambony, prospekt organowy figury, a także aparaty kościelne z tego okresu.

Fot.12 Ambona kościoła św. Mikołaja w Plonicy.

Fot113. Prospekt organowy w kosciele.

Kościół i cmentarz otacza mur z XVIII wyremontowany w XIX w., w którym umieszczona jest renesansowa płyta nagrobna zmarłej 1585 r. Anny Vogken fundatorki pierwszego kościoła w Plonicy.

Fot.14 Płyta nagrobna Anny Vogken.

Fot.15 Pierwotny kościół w Plonicy wg rysunku B. F/ Wernhera

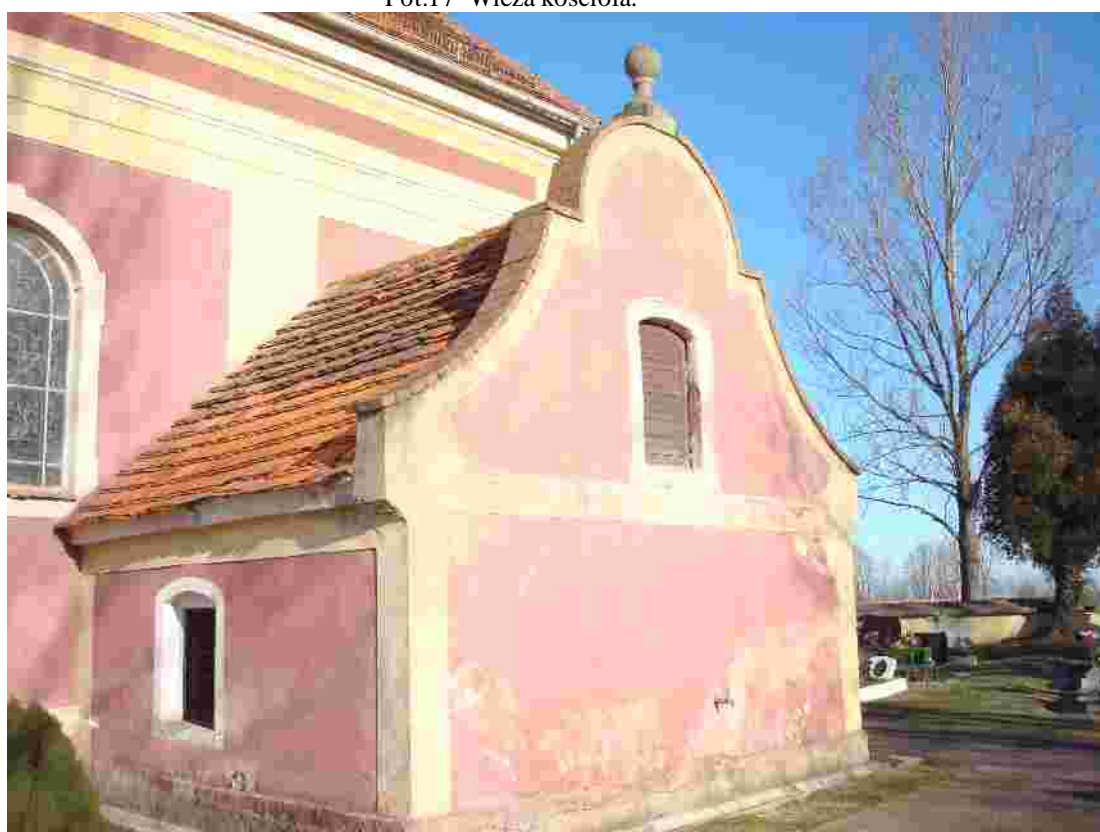

Fot. 16 Krzyz Misyjny.

Potrzebna jest wielka pomoc finansowa aby utrzymac swietnosc kościoła w Plonicy. Poniższe zdjęcia przedstawiają jego wygląd obecnie.

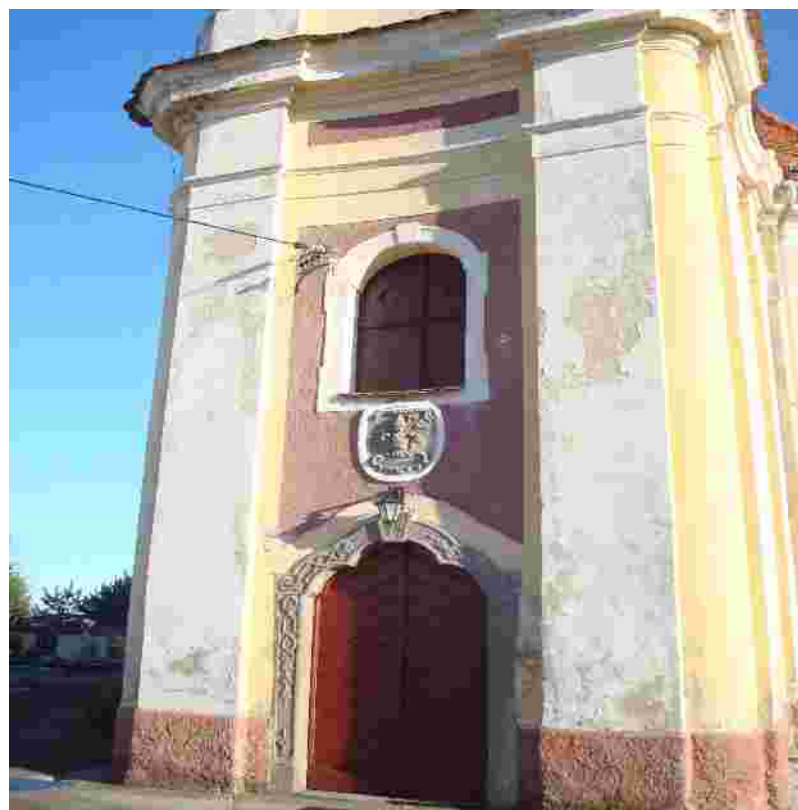
Fot.17 Wieża kościoła.

Fot.18 Sciana boczna.

Fot.19 Stan dachu.

Fot.20 Wejscie do Kosciola.

Fot.21 Kościół z przodu.

Zasoby przyrodnicze

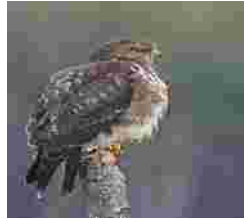
W Plonicy, większe kompleksy lasne zarządzane są przez Państwowe Gospodarstwo Lasne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Bardo Śląskie. Dominują dwa zwarte kompleksy żywnych lasów liściastych tworzących świetliste dąbrowy, w których dominują sędziwe dęby, jesiony i lipy. W kompleksach tych zachowane zostały fragmenty dojrzałych drzewostanów z gęstymi i dziuplastymi drzewami i dobrze rozwiniętą warstwą podszytu. Tereny Plonicy bogate są w zwierzyne łowną grubą, dominują: jelenie, sarny i dziki, które niestety wyrządzają szkody na polach uprawnych. Jednak dobre stosunki miejscowych rolników z myśliwymi pozwalają na utrzymanie wysokiego stanu zwierza. Doskonale warunki legowe ma bazant oraz odbudowująca się populacja zająca. Zwierzętami typowymi dla fauny lasnej Plonicy i od dawna tu żyjącymi są gacek, kret, jeż, lis, borsuk, wiewiórka. Bogaty jest świat drobnych ssaków: mysz polna, zarusłowa i lasna, nornica ruda, gronostaj, orzesznica, badyłarka, rzesorek rzeczek i mniejszy, darniówka. Z ptaków powszechnie występują: gołąb grzywacz, jastrząb, myszolew, krogulec, kania rdzawa. Wśród ptaków zamieszkujących lasy: zieby, rudziki, sójki, sikorki, drozdy śpiewaki, pliszki, dzięcioły. Wśród płazów i gadów spotkać można: rzekotkę drzewną, zmiję zygzakowatą, żabę wodną, żaskronca zwyczajnego. O nadchodzącej wiosnie zwiastują nam także liczne czajki, latające na łąkach i polach wykonujące całą gamę dziwacznych ewolucji. Wiosną na terenach podmokłych majestatycznie wygląda licznie tu występująca kaczka błotna potocznie zwana kaczącem. Z roślin chronionych występują tu wawrzynek wilczełyko, bluszcz pospolity oraz storczykowate.

Fot.22 Pliszka

Fot.23 Kuropatwa

Fot.24 Myszolów

Fot.25. Drozd

Fot.26 Krogulec

Fot.27 Golebiarz

Fot.28 Zieby

Fot.29 Sikorka

Czym dysponujemy i co proponujemy mieszkańcom:

Wioska ma jedną niewatpliwa zaletę, w centrum wsi jest Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej, wybudowana w latach 80 XX wieku przy dużej pomocy społeczności, w której zaplecze służy jako Świetlica Wiejska dla mieszkańców. Przy remizie jest również plac zabaw dla dzieci, boisko do gry w koszykówkę jak i również w siatkówkę.

Fot.30 i 31 Zabytkowe wozy stojące przed Remiza OSP w Plonicy.

Fot.32 Remiza OSP w Plonicy.

Fot.33 Plac zabaw przy Świetlicy Wiejskiej w Plonicy.

Mieszkańcy

Mieszkańcami Plonicy jest przede wszystkim ludność napływowa po 1945 roku. W czasach obecnych Plonica boryka się z problemami dotykającymi większość polskiego społeczeństwa. Głównym problemem jest bezrobocie coraz częściej dotykające ludzi młodych. Sprawia to, że ludzie młodzi nie chcą pozostać na wsi, gdzie nie widzą dla siebie przyszłości. W poszukiwaniu pracy udają się do dużych miast jak np. Wrocław lub coraz częściej decydują się na wyjazd za granicę. Powoli topnieje młode pokolenie ludzi, a na wsi pozostają ludzie starsi. Niewielu mieszkańców Plonicy stawia na rozwój dużych gospodarstw rolnych. Większość nie posiada w ogóle użytków rolnych lub niewielkie kawałki ziemi, które uprawia na własny użytek, dodatkowo pracując w zakładach produkcyjnych w Zabkowie Śląskich, Klodzku czy Złotym Stoku.

Niemniej ci, którzy zostali, aktywnie uczestniczą w działaniach na rzecz wioski. Prężnie działa Rada Sołecka, Rada Parafialna, Ochotnicza Straż Pożarna. Mieszkańcy spotykają się na różnych uroczystościach i imprezach towarzyskich. Co roku w marcu organizowana jest impreza z okazji Dni Kobiet. W sierpniu są organizowane „Dni Plonicy” - jest to okazja do rodzinnych spotkań i zabaw na świeżym powietrzu. Dla dzieci organizujemy zabawę Andrzejkową, Mikołaja i wspólnie z Urzędem Miasta Złoty Stok w lecie imprezę „Wakacyjne Harce”. Wszystkie te imprezy wymagają inwencji i pracy przy ich organizowaniu. Są w Plonicy ludzie, którzy nie liczą czasu i pracy na rzecz wioski.

Staramy się rozwiązywać nasze problemy wspólnie poprzez pomoc sąsiedzką, na zebraniach wiejskich. Wiele jesteśmy w stanie sami zrobić, niemniej gdy przeszkodą jest brak funduszy to jesteśmy bezsilni. Dlatego będziemy starać się docierać do różnych źródeł pozyskiwania funduszy, sponsorów aby zmodernizować i upiększyć naszą miejscowość.

Fot.34. 8 marca w Plonicy.

Fot.35 Impreza organizowana dla dzieci „Wakacyjne Harce”

Fot.36 Zabawa Andrzejkowa.

Fot.37 Mikolaj.

ANALIZA SWOT

Silne strony

Naszymi walorami są:

- Ø potencjał ludzki,
- Ø zorganizowane grupy:

Rada Sołecka, Rada Parafialna, OSP, zawiązujący się Klub Sportowy „PERLA”,

- Ø wpisany w rejestr zabytków kościół p.w. św. Mikołaja,
- Ø szlaki turystyczne i rowerowe przebiegające przez naszą wieś,
- Ø położenie przy drodze wojewódzkiej i powiatowej,
- Ø położenie niedaleko przejścia granicznego,
- Ø boisko sportowe przy Kosciele,
- Ø budynek remizy OSP i Świetlica Wiejska,
- Ø plac zabaw dla dzieci,
- Ø duża aktywność sportowo-rekreacyjna młodzieży,
- Ø wodociąg wiejski,
- Ø malownicze położenie u podnóża Gór Żółtych w bliskości zbiorników wodnych Kozielno i Topola,
- Ø walory przyrodnicze i krajobrazowe,
- Ø dobre warunki do rozwoju rolnictwa ekologicznego i turystyki;

Słabe strony

Zdajemy sobie sprawę z naszych słabych stron do których należą:

- Ø brak kanalizacji,

- Ø nieuregulowany ciek wodny (rzeka Swida) biegnący przez wies,
- Ø mała liczba podmiotów gospodarczych,
- Ø nieliczne i w większości drobne gospodarstwa rolne oraz niski stan ich zasobności,
- Ø brak chodnika wzdłuż wsi,
- Ø brak infrastruktury na boisku sportowym,
- Ø zły stan drogi powiatowej przebiegającej przez wies,
- Ø utrudniony dostęp do Internetu,
- Ø wymagająca remontu i doposażenia świetlica wiejska i pomieszczenie OSP,
- Ø wymagające remontu obiekty zabytkowe w tym kościół,
- Ø brak działalności agroturystycznej,
- Ø słabe perspektywy zatrudnienia mieszkańców.

Szanse

- Ø Wioska poprzez swoje położenie ma szansę rozwinąć się jako miejsce atrakcyjne turystycznie. Kościół pod wezwaniem św. Mikołaja może być atrakcją na turystycznym szlaku cysterskim. Dodatkowo postawienie wiaty przy szlakach, uatrakcyjniłoby wędrówki piesze i rowerowe. Jeśli do tego, co już jest dołożymy porządne boisko sportowe, to z pewnością zachęci to turystów do odwiedzania i pozostania choćby na chwilę w naszej wiosce. Plonica położona jest w górskim krajobrazie, nieopodal rozwijającego się turystycznie Miasta Złoty Stok oraz w obrębie nowopowstałych akwenów wodnych Topola i Kozielno. Taka lokalizacja stanowi dogodne warunki dla rozwoju agroturystyki. Miejscowość może być alternatywą dla zdegradowanych przestrzennie i społecznie obszarów np. wielkomiejskich jak również wyjść naprzeciw modzie na mieszkanie

„za miastem”. Pomocą w tym może być sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, ze strony rządu i władz wojewódzkich, w tym uczestnictwo m.in. w Programie Odnowy Wsi. Możliwość dostępu do kapitału i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej daje szansę na realizację potrzebnych przedsięwzięć. Ważnym zadaniem jest również promowanie polityki zachęty wśród mieszkańców do tworzenia alternatywnych źródeł dochodów na wsi.

Zagrożenia

- Ø niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej,
- Ø wysokie koszty remontu remizy OSP - Świetlicy Wiejskiej, ich doposażenie,
- Ø prawno – finansowe uwarunkowania w zakresie rozwoju i funkcjonowania klubu sportowego,
- Ø migracja młodzieży do wielkich miast i za granicę,
- Ø odczuwalny kryzys gospodarczy,
- Ø brak stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej,
- Ø wzrost konkurencyjności, upadanie małych i drobnych gospodarstw rolnych,
- Ø zbyt duża biurokracja i utrudnienia w pozyskiwaniu funduszy, w tym unijnych,
- Ø starzenie się społeczeństwa,
- Ø brak zainteresowania inwestorów zewnętrznych.

Planowane zadania inwestycyjne

I zadanie:

Nazwa: Renowacja kościoła p.w. św. Mikołaja w Plonicy w ramach szlaku cysterskiego.

Inwestycja będzie polegać m.in. na :

- wymianie pokrycia dachu,
- wzmocnienie fundamentów,
- renowacja elewacji kościoła
- iluminacja Kościoła(podświetlenie)

Cel: - ochrona zabytków - kościół wpisany jest w rejestr zabytków.

Przeznaczenie: - miejsce kultu religijnego.

Harmonogram realizacji: - 2010-2013

Kwota końcowa : 390000 zł.

Źródła jej pozyskania: Fundusze Europejskie, Środki Krajowe, Gmina, Mieszkańcy.

II zadanie

Nazwa: Modernizacja obiektu Remizy OSP i Świetlicy Wiejskiej

Inwestycja będzie polegać na :

- rozbudowa remizy i jej wyposażenie sprzętowe,
- wymiana okien, drzwi, c. o.,
- wykonanie elewacji,
- wymianie pokrycia dachowego,
- wyposażenie świetlicy wiejskiej.

Cel: Dostosowanie budynku remizy strażackiej i świetlicy do oczekiwanych celów kulturalno-oswiatowych.

Przeznaczenie: - Podniesienie świadomości kulturalno-oswiatowej społeczeństwa, remont i doposażenie najbardziej znaczącego we wsi miejsca spotkań mieszkańców.

Harmonogram realizacji: 2010-2013

Kwota końcowa: 450 000 zł

Źródła pozyskania: Gmina, Środki Krajowe, Fundusze Europejskie.

III zadanie

Nazwa: Wymiana infrastruktury boiska.

Inwestycja będzie polegać na:

- ogrodzeniu boiska,
- budowie trybun i wiaty dla kibiców,
- budowie szatni dla sportowców i sędziów,
- wykonanie prac mających na celu poprawę stanu boiska (gl. poprawa nawierzchni, wymiana bramek).

Cel: Rozwój kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży.

Przeznaczenie: Przeprowadzanie treningów i rozgrywek, organizacja zawodów sportowych i rekreacyjno-sportowych dla mieszkańców miejscowości, szczególnie dzieci i młodzieży.

Harmonogram realizacji: 2010-2014

Kwota końcowa: 140 000 zł

Źródła pozyskania: Gmina, Środki Krajowe, Fundusze Europejskie,

Sponsorzy.

IV zadanie

Nazwa: Wiata turystyczna na Szlaku Królowny Marianny Oranskiej.

Inwestycja będzie polegać na :

- postawieniu tablicy kierunkowej przy drodze wojewódzkiej,
- wykonaniu wiaty drewnianej,
- zamontowaniu tablicy informacyjnej przy wiacie (opisująca zasługi Królowny dla Gminy).

Cel: Rozwój infrastruktury turystycznej.

Przeznaczenie: Podniesienie atrakcyjności turystycznej regionu.

Harmonogram realizacji: 2010-2012

Kwota końcowa: 12 000 zł

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

V zadanie

Nazwa: renowacja kapliczek i pomników.

Inwestycja będzie polegać na :

- odtworzeniu istniejących kapliczek i pomników,
- umieszczenie tabliczek (tablic) informacyjnych.

Cel: Rozwój infrastruktury kulturowo-turystycznej.

Przeznaczenie: Podniesienie atrakcyjności turystycznej i kulturowej regionu.

Harmonogram realizacji: 2010-2013.

Kwota końcowa: 12 000 zł

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

VI zadanie

Nazwa: unowociesnienie gospodarki sciekowej.

Inwestycja bedzie polegac na :

opracowaniu programu budowy ujec scieków komunalnych i deszczowych.

Cel: ochrona srodowiska naturalnego.

Przeznaczenie: ochrona srodowiska naturalnego.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota koncowa: 1 200 000 zł

Zródla pozyskania: Srodki Unijne, Krajowe, Budzet Gminy.

VII zadanie

Nazwa: Wymiana eternitowych pokryc dachowych.

Inwestycja bedzie polegac na :

Inwentaryzacja gospodarstw z eternitowym pokryciem dachowym, sporzadzenie projektu o dofinansowanie i wymiana pokryc dachowych.

Przeznaczenie: rozwój swiadomosci u mieszkanców w kierunku higienicznych warunków zycia.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota koncowa: 200 000 – 400 000 zł

Zródla pozyskania: Srodki Unijne, Krajowe, Budzet Gminy.

VIII zadanie

Nazwa: Edukacja ekologiczna mieszkanców.

Inwestycja bedzie polegac na : organizowaniu szkolenia dla mieszkanców w zakresie segregacji odpadów komunalnych, recyklingu, odpadów biodegradowalnych i innych form ochrony srodowiska na poziomie gospodarstwa domowego.

Cel: ochrona naturalnego środowiska.

Przeznaczenie: poprawa i ugruntowanie świadomości wśród mieszkańców w kierunku istotnego udziału społeczności w ratowaniu środowiska naturalnego.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 15 – 20 tys. zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

IX zadanie

Nazwa: Rozwój działalności poza i około rolniczej.

Inwestycja będzie polegać na : podejmowaniu i rozwoju działalności w zakresie produkcyjnym i usługowym której celem będzie promowanie i tworzenie innych źródeł dochodu dla mieszkańców, w tym agroturystyki.

Cel: poprawa jakości życia wśród mieszkańców.

Przeznaczenie: uświadomienie o istniejących alternatywnych źródłach dodatkowego dochodu dla sektora rolniczego.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 150 – 200 tys. zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

X zadanie

Nazwa: Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw.

Inwestycja będzie polegać na : przeprowadzaniu akcji informacyjnej oraz organizacji wszelkich przedsięwzięć zmierzających do tworzenia nowych i rozwoju istniejących przedsiębiorstw.

Cel: stworzenie nowych miejsc pracy a przez to poprawę jakości życia wśród mieszkańców.

Przeznaczenie: uswiadomienie o mozliwosciach (szczególnie wsparcia finansowego) w zakresie tworzenia i rozwoju własnej drobnej działalności gospodarczej.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 150 – 300 tys. zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

XI zadanie

Nazwa: przedsięwzięcia w zakresie odnawialnych źródeł energii.

Inwestycja będzie polegać na : wykorzystaniu proekologicznych, alternatywnych źródeł energii.

Cel: poprawa środowiska naturalnego poprzez stosowanie proekologicznych – odnawialnych źródeł energii.

Przeznaczenie: uswiadomienie o mozliwosciach stosowania prawie dopuszczalnych i przyjaznych środowisku naturalnemu źródeł energii, zarówno w gospodarstwach domowych jak i sektorach życia gospodarczego.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 1,3-1,5 zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżetu Gminy.

XII zadanie

Nazwa: organizowanie imprezy cyklicznej „Dni Plonicy”.

Inwestycja będzie polegać na : corocznej organizacji święta miejscowości z udziałem zaproszonych delegacji w tym z sąsiednich gmin (Obec) czeskich.

Cel: integracja społeczności lokalnej oraz rozwijanie wzajemnych – przyjaznych stosunków z mieszkańcami gmin sąsiednich w tym sąsiednich gmin czeskich.

Przeznaczenie: integracja społeczna o wymiarze ponadlokalnym.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 20 – 25 tys. zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

XIII zadanie

Nazwa: zagospodarowanie obiektów i terenów na wspólne spotkania w tym wybudowanie sceny - estrady (muszla koncertowa).

Inwestycja będzie polegać na : wybudowaniu sceny – estrady, miejsc do zabawy i wypoczynku na wolnym powietrzu.

Cel: integracja społeczności lokalnej poprzez zabawę i rozrywkę.

Przeznaczenie: rozwój wzajemnych, dobrosąsiedzkich i społecznie pozytywnych relacji.

Harmonogram realizacji: 2010-2015.

Kwota końcowa: 30 – 40 tys. zł.

Źródła pozyskania: Środki Unijne, Krajowe, Budżet Gminy.

Plan Odnowy Wsi został zatwierdzony przez mieszkańców Plonicy uchwałą na Zebraniu Wiejskim 9 stycznia 2010 roku.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Złotym Stoku

/-/ Jerzy Tichanowicz

